

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23864 van 26 februari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MEULEMANS loco advocaat S. SAROLEA en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.
 - 1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 23 maart 2007, verklaart er zich op 12 april 2007 vluchteling.
 - 1.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 27 juni 2008, verstuurd op 30 juni 2008.
 - 1.3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

"U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van etnie Hazara te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Shogla gelegen in het district Jaghori te Ghazni. U verklaarde nog minderjarig te zijn. Uw vader was een landbouwer en was niet politiek actief. Ongeveer drie jaar geleden stierf uw vader bij een ongeval. U bent tot de negende klas van het middelbaar naar school gegaan. Na de dood van uw vader woonde u samen met uw broer en zussen bij uw oom (A.),

de broer van uw vader, in Shogla. Uw oom (A.) aasde op het geld van uw vader dat deze laatste aan u had nagelaten. Bovendien eiste uw oom dat u voor de Taliban zou werken zodat u meer geld zou verdienen voor uw familie. U weigerde telkens, waarop uw oom ermee dreigde u te vermoorden. Tijdens deze woordenwisselingen met uw oom, werd u ook door hem geslagen. Op een dag nadat u van school was teruggekeerd bleek dat het water bestemd voor uw velden naar de gronden van de burens was gestroomd. Uw oom hield u hiervoor verantwoordelijk en was woedend. Er ontstond een gevecht tussen jullie beide en u sloeg met een steen op het hoofd van uw oom. U vluchtte naar uw huis. Toen u zag dat uw oom met een wapen in de hand naar het huis kwam, vluchtte u de bergen in. U zocht uw toevlucht bij uw oom (M.). Later die nacht zocht uw oom (A.) u daar ook. U kon zich tijdig verstoppen. Daarop bent u per wagen naar Kabul gevlucht. Begin herfst 1385 (Gregoriaanse kalender 2006) verliet u uw geboortedorp. U ging naar uw oom in Uliatu en vervolgens naar Kabul waar u vijftien à twintig dagen bij uw oom (J.K.) in Deshte Barchai verbleef. U vluchtte naar Quetta in Pakistan. Na een week reisde u per bus verder via Taftan en Zahedan naar Teheran. U stak vervolgens te Whan de grens van Turkije over en bereikte Istanbul. Via Griekenland, Italië en vervolgens Frankrijk over land arriveerde u in België. U vroeg hier asiel aan op 12 april 2007. Na uw vertrek uit Afghanistan, zouden uw moeder, zussen en broer onderdak gevonden hebben bij uw oom (J.K.) in Uliattu. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie van uw taskara neer.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:

- verzoekers asielrelaas houdt geen verband met één van de vijf criteria van het vluchtelingenverdrag aangezien het een familiaal en interpersoonlijk conflict betreft gebaseerd op moeilijkheden over de erfenis van verzoekers vader;
- gelet op de vaststellingen van de beslissing van de Dienst Voogdij kan er nog moeilijk geloof worden gehecht aan verzoekers bewering slechts zestien jaar oud te zijn;
- de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas komt in het gedrang omdat verzoeker wel het overmaken van zijn taskara heeft kunnen regelen maar bij die gelegenheid niets over zijn erfenis aan zijn familie heeft gevraagd;
- verzoekers kennis over de socio-politieke situatie in Jaghori bleek dermate beperkt te zijn, dat eveneens aan verzoekers recente vertrek uit Afghanistan kan worden getwijfeld;
- aangezien het Commissariaat-generaal niet in staat is zich een correct beeld te vormen van verzoekers profiel, regio en werkelijke leefsituatie voor zijn vertrek kan hem evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

2.1.1. Verzoeker beroept zich op een schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève, en van de artikelen 48/3 en 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker is van mening dat het Commissariaat-generaal geen rekening houdt met het feit dat de oom een voorstander van de Taliban is en connecties met de politie heeft, wat van groot belang is in de beoordeling van de vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Verzoeker stelt dat omdat hij weigerde voor de Taliban te werken zijn oom woedend werd. Het feit dat hij geweigerd heeft, is een politieke overtuiging en daarom wordt hij als een tegenstander van de machthebbers,

de Taliban, beschouwd. Verzoeker verwijst naar toegevoegde rapporten van Amnesty International.

- 2.1.2. De bestreden beslissing stelde terecht vast dat verzoekers asielaanvraag geen verband houdt met de criteria vastgesteld in artikel 1 A(2) van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker verklaarde zelf dat de directe aanleiding van zijn vlucht de moeilijkheden met zijn oom A. waren die het geld en de gronden die zijn vader aan hem naliet, trachtte te bekomen. De Raad stelt bijgevolg vast dat de kern van verzoekers asielrelaas gelegen is in een familiaal en inter-persoonlijk conflict aangezien dit gebaseerd is op de moeilijkheden over de erfenis van verzoekers vader. Waar verzoeker stelt dat zijn weigering om voor de Taliban te werken een politieke overtuiging is omdat hij als tegenstander van de Taliban beschouwd zal worden, merkt de Raad op dat dit een blote bewering is die door verzoeker niet verder uitgewerkt wordt noch gestaafd door concrete elementen.
- 2.1.3. Waar de bestreden beslissing stelt dat de geloofwaardigheid van verzoeker wordt aangetast omdat hij na zijn vertrek niets meer over de erfenis zou gevraagd hebben maar enkel een regeling trof om een taskara te laten overkomen, stelt verzoeker dat zijn oom de erfenis van zijn vader wou hebben en dat dit dan ook meer dan waarschijnlijk is gebeurd nadat hij en zijn familie gevlucht zijn. Er was dan ook weinig om over te vragen. Bovendien bevindt de familie van verzoeker zich niet meer in Shogla waardoor het moeilijk is om verder op de hoogte te blijven van de activiteiten van zijn oom A..
- 2.1.4. Verzoekers verklaring overtuigt niet en weerlegt evenmin de vaststelling van de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker telefonisch contact had met zijn familie waarbij hij het overmaken van zijn taskara zou geregeld hebben, maar zich niet nader geïnformeerd zou hebben over de erfenis. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker zijn verklaringen in de loop van het gehoorverslag aanpast. Zo blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeker aanvankelijk verklaarde dat hij geen contact meer heeft gehad met zijn familie. Wanneer het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem erop wijst dat hij eerder in het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) verklaarde nog enkele keren contact te hebben gehad met zijn oom en met zijn moeder, wijzigt hij zijn verklaringen en stelde dat hij niet kon vragen wat er gebeurd was met de erfenis omdat zijn moeder steeds hilde aan de telefoon.
- 2.1.5. Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoekers kennis over de socio-politieke situatie dermate gering is dat er ernstige bedenkingen kunnen gemaakt worden bij zijn beweerde recente afkomst uit het district wijst verzoeker er op dat hij in een klein dorp woonde en dat hij geen toegang tot televisie of kranten had. Hij kon zich dan ook moeilijk over de politieke situatie laten inlichten. Bovendien wijst hij er op dat zijn gebrek aan kennis te wijten is aan zijn jonge leeftijd en aan de verwarrende situatie in Afghanistan.
- 2.1.6. In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing vaststelt, blijkt uit het gehoorverslag dat verzoekers kennis van de regio redelijk is en overeenkomt met wat mag worden verwacht van iemand met verzoekers profiel, een minderjarige adolescent. Zo blijkt de bestreden beslissing onder meer geen rekening te hebben gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd ten tijde van de Taliban. De dienst voogdij schatte verzoekers leeftijd op 18 jaar in 2007, waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker geboren werd in 1989-1990. Verzoeker zou bijgevolg, op het ogenblik dat de Taliban aan de macht kwamen, 6 à 7 jaar geweest zijn. Het is bijgevolg volstrekt geloofwaardig dat verzoeker weinig informatie kan geven over die periode gelet op zijn zeer jonge leeftijd ten tijde van de machtsovername van de Taliban. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekers geografische kennis van zijn streek goed is. Ook wist verzoeker enkele ziekenhuizen in zijn district te situeren en gaf hij spontaan

correct aan dat deze beheerd werden door de NGO Shuhada. Hij benoemt correct de school waar hij les gevolgd heeft en hanteert spontaan de Afghaanse kalender. Hij kan de problemen met de Kuchi in zijn streek duiden en kent belangrijke Hazara-figures binnen de huidige regering. Zo niet alle twijfels werden opgelost in verband met verzoekers recente herkomst is het aangewezen verzoeker op basis van voormelde vaststellingen het voordeel van de twijfel te geven. Deze conclusie staat volkomen los van en doet derhalve geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekers asielaanvraag geen verband houdt met de criteria van het vluchtelingenverdrag.

- 2.1.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
- 2.2.1. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een ernstig risico loopt op reële schade, met name de doodstraf of de uitvoering ervan, ofwel mensonterende en vernederende behandelingen of straffen, omwille van het geweld van de Taliban tegen de tegenstanders van hun regime en de gewelddadige acties tegen burgers.
- 2.2.2. Supra 2.1.6. werd vastgesteld dat verzoeker met betrekking tot zijn beweerde recente herkomst het voordeel van de twijfel kan worden verleend. De Raad stelt vast dat uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat diverse rapporten wijzen op het toenemende geweld tussen opstandelingen en overheids- en coalitietroepen, zelfmoordaanslagen, intimidatie van de bevolking, gedwongen rekrutering en ongedifferentieerde acties door lokale commandanten in Afghanistan. De Raad steunt zich voor de analyse van het veiligheidsrisico per district op de adviezen die van het UNHCR uitgaan. Het UNHCR is, met zijn fysieke aanwezigheid in alle delen van Afghanistan en zijn uitgebreide netwerk aan contacten, immers het best geplaatst om advies te verlenen over de noodzaak aan subsidiaire bescherming. Deze adviezen worden regelmatig bijgewerkt naarmate de toestand verbetert dan wel verslechtert. Verzoeker wijst op de escalatie van het conflict en de uitbreiding ervan richting zijn district. Het UNHCR heeft in het document "Afghanistan Security Update Relating to Complementary Forms of Protection" lijsten opgesteld met betrekking tot de veiligheidssituatie per provincie en district aan de hand van zeer specifieke criteria. UNHCR stelt dat als één of meerdere van deze criteria gedurende de laatste maanden in het betrokken gebied werden gerapporteerd er dan bijkomende bescherming zou moeten verleend worden aan personen die van daar afkomstig zijn. Deze lijsten kunnen dan ook beschouwd worden als een objectieve leidraad bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker is afkomstig uit het district Jaghori in de provincie Ghazni; dit district komt voor op de lijst van locaties waar de veiligheidssituatie zorgwekkend is (update oktober 2008). Het UNHCR is de mening toegedaan dat een vestigingalternatief binnen Afghanistan moeilijk ligt, gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu. Verzoeker loopt dan ook een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2 c van de wet van 15 december 1980 in geval van een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker komt bijgevolg in aanmerking voor subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 februari 2009 door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. DIGNEF, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DIGNEF.

A. VAN ISACKER.